

Καλὰ παραγγελίαν κα- λοκαιρία ἢ κακοκαιρία;

Τὰ γενόμενα σειράματα.

Ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρωποι ὠνειρεύοντο τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἤμποροῦσαν νὰ κανονίζουσαν κατὰ βούλησιν τὸν καιρὸν καὶ νὰ ὑποτάσουσιν τὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν κυριαρχίαν των, μεταχειριζόμενοι αὐτὴν ὡς ἓνα εἶδος ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. Ἀλλ' ἡ χειροποίητος αὐτὴ μηχανὴ εἶνε τόσο πολὺπλοκος, οἱ ἀπειράριθμοι τροχοὶ καὶ τὰ ἔμβολά της τόσο μπερδεμένα, ὥστε ὅλαι αἱ ἀπόπειραι τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ γίνῃ κύριος τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, ἦσαν μέχρι τοῦδε καταδικασμέναι εἰς ἀποτυχίαν.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐσημειώθησαν μερικαὶ ἐπιτυχίαι καὶ ἔτυχε κάποτε νὰ κατορθώσῃ ἓνας πειραματιστὴς νὰ προκαλέσῃ μίαν τοπικὴν βροχούλαν εἰς λίαν περιορισμένον πεδίου. Ἐν τούτοις, ὅλα αὐτὰ παρέμειναν ἀσταθῆ καὶ ἄνευ σημασίας ἐπισόδεια τοῦ μυθολογικοῦ θεοῦ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, ὁ ὁποῖος, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀπόλυτος κύριος τῆς μηχανῆς του καὶ ἀφίνει εἰς τὸν μετεωρολόγον τὴν σκοτούραν τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν ἐκ τῆς κατευθύνσεως τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος καὶ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιτυχοῦς προγνώσεως τοῦ καιροῦ.

Ὁ Ὀλλανδὸς μηχανικὸς Περράτ, ἐσημείωσε κατ' αὐτὰς μίαν πρόοδον ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου. Ὁ Περράτ παρέλαβε ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου του ποσότητα δύο χιλιάδων χιλιογράμμων κονιοποιημένου πάγου, εἰς ὕψος 3 χιλιομέτρων, τὴν ποσότητα αὐτὴν τοῦ πάγου, διεσκόρπισεν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο καὶ προεκάλεσεν οὕτω τὸν σχηματισμὸν νεφῶν, τὰ ὁποῖα κατόπιν διελύθησαν εἰς εὐεργετικὴν τοπικὴν βροχὴν.

Ἡ περιοχὴ, εἰς τὴν ὁποίαν κατέπεσεν ἡ τεχνητὴ αὐτὴ βροχὴ περιελάμβανε ἕκτασιν τεσσάρων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ὁπωσδήποτε, τὸ γεγονός ὑπῆρξε σημαντικὸν διὰ τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ζῶα καὶ τὰ

φυσία, πού, αΐφνης, μέσα εἰς τὸν θερινὸν καύσωνα, ἀπήλυσαν τῶν δῶρων τοῦ ὑπετείου Διός, πὸν εἶχε λάβει μορφὴν ἀερόπορου.

Ὁ λογαριασμὸς τοῦ δροσιτικοῦ αὐτοῦ «μάννα» πὸν ἔπεσεν ἐξ οὐρανοῦ, δὲν ὑπεβλήθη ἀκόμη. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ τοπικὴ αὐτὴ βροχὴ ἐστοίχισεν ἀρκετὰ ὄλλανδικὰ φιορίνια, πὸν καθιστοῦν προβληματικὴν τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν τῆς ἐν λόγῳ μεθόδου. Πάντως, πρόκειται περὶ θεωρητικῆς νίκης ἐπὶ τῶν ἀγνώστων δαιμόνων τοῦ καιροῦ.

Ὁ Πεεράτ, ψυχοτεχνικὸς τὸ ἐπάγγελμα, δὲν εἶπε ὁ πρῶτος ἐπιστήμων, πὸν κατώρθωσε νὰ παραγάγῃ τεχνητὴν βροχὴν, μολονότι ὅλοι οἱ πρὸ αὐτοῦ πειραματισθέντες δὲν εἶχον σημειώσῃ τὴν ἰδίαν μὲ αὐτὸν ἐπιτυχίαν.

Μεγάλον θόρυβον προεκάλεσεν εἰς τὴν ἐποχὴν του τὸ τόλμημα τοῦ Ἀμερικανοῦ Ρήντ, ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη νὰ κατασκευάσῃ ἓνα ἠλεκτρικὸν πύργον ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ ἔτυχε μάλιστα προνομίου διὰ τὴν ιδέαν του. Μὲ βοήθειαν μᾶς ἰσχυρᾶς πηγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἡ ἀτμόσφαιρα ἐφορτώνετο εἰς εὐρεΐαν περιοχὴν μὲ ἠλεκτρισμόν, οὕτω δέ, ὁ οὐρανὸς θὰ ἠναγκάζετο νὰ καταπέμψῃ τὴν εὐλογίαν τῆς βροχῆς, Ἡ ἀναγγελία περὶ τῆς ἀμερικανικῆς αὐτῆς τρέλλας, ἔγεινε δεκτὴ ἐν Εὐρώπῃ μὲ μειδιάματα, ὁ δὲ Ρήντ καὶ οἱ χρηματοδότης του ἐθεωρήθησαν ὡς παράφρονες, ὅταν ἐγνώσθη ὅτι πράγματι ὁ πύργος ἐκτίσθη εἰς τὴν Καλιφορνίαν. Οἱ Εὐρωπαῖοι εἶχον δίκαιον. Ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιχείρησις κατέληξεν εἰς πλήρη χρεωκοπίαν. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν τρέλλαν τοῦ Ρήντ ὑπῆρχε λογικὴ βᾶσις. Ἡ σκέψις τῆς προκλήσεως βροχῆς δι' ἰσχυρᾶς ἠλεκτρικῆς ἐπεμβάσεως, δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀποριπτέα, μολονότι ἀπέτυχε κατὰ τὴν ἀμερικανικὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Ἀπόδειξις τούτου εἶνε, ὅτι μόλις πρὸ τινος καιροῦ, ὁ βορειογερμανὸς μετεωρολόγος Γιόχανσεν, ἐπιχείρησε πειράματα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἂν καὶ κάπως βελτιωμένης βάσεως, τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν κάποιαν ἐπιτυχίαν.

Ἄλλ' ἐνῶ τὰ πειράματα τῆς προκλήσεως τεχνητῆς βροχῆς δὲν ἐσημείωσαν

πλήρη ἀποτυχίαν, ἀντιθέτως αἱ προσπάθειαι πρὸς παρεμπόδιον τῆς βροχῆς καὶ διάλυσιν τῶν νεφῶν οὐδέποτε ἠὲδοκίμησαν.

Πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων ἐπεκράτει ἡ πεποίθησις, ὅτι μὲ τὰ εἰδικὰ κανόνια πὸν θὰ μετεχειρίζοντο πρὸς τοῦτο, ἡ διάλυσις τῶν νεφῶν, θὰ ἦτο παιγνιδάκι. Οἱ κανονιοβολισμοὶ θὰ ἐπέφερον τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα· αἱ ἐκρήξεις τῶν ὀβίδων προκαλοῦν ἰσχυρὰ ἠχητικὰ κύματα. Ὑπελογίζετο, ὅτι ἡ δύναμις τῶν ἠχητικῶν κυμάτων θὰ ἐπήρκει ὅπως διαλύσῃ τὰ σύννεφα καὶ οὕτω θὰ ἀπεμάκρυναν τὴν ἀνεπιθύμητον βροχὴν. Ἄλλ' ὁ Ζεὺς ἐπισημήθη ἀπὸ τὰ κανόνια τῶν ἀνθρώπων καὶ γρηγορὰ τὰ κανόνια αὐτὰ ἔδωσαν τροφήν εἰς τοὺς γελοιογράφους. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐφήρμοσαν ἄλλην μέθοδον. Κατεσκεύασαν μεγάλες ἀερόφουσκες πὸν τὰς ἐγέμισαν μὲ μῆγμα ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου. Τὸ μῆγμα αὐτό, τὸ γνωστὸν ὡς βροντιῶδες ἀέριον, εἶνε μία ἀπὸ τὰς δραστικώτερας ἐκρηκτικὰς ὕλας. Τὰ ἀερόστατα αὐτὰ ἀφῆθησαν νὰ ἀνέλθουν εἰς ὕψος 1.500. καὶ 2.000 μέτρων.

Ὁ ρυθμιστὴς τοῦ καιροῦ ἔστρεφεν ἓνα ἠλεκτρικὸν διακόπτην, πὸν ἐκλείεν ἓνα ἠλεκτρικὸν ἀγωγόν. Προεκαλεῖτο τότε ἠλεκτρικὸς σπινθήρ, ὁ ὁποῖος ἐπέφερε τὴν ἐκρηξίν τοῦ βροντιώδους ἀερίου. Τὰ ἰσχυρὰ ἠχητικὰ κύματα, πὸν ὄφειλαν νὰ διαλύσουν τὰ σύννεφα, ὅπως ἄλλοτε ἀνεμένετο ἀπὸ τὰ ἠχητικὰ κύματα τῶν κανονιῶν, παρέμειναν ἀνίσχυρα.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν καὶ αὐτῆς τῆς ἀποπείρας, κατενοήθη, ὅτι ἦτο ματαία ἡ προσπάθεια τῆς κοινυποιάξεως τῶν καιρικῶν συνθηκῶν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην θέλησιν.